

5. Georg Wilhelm Sode mann, stud. theol., af Kjøbenhavn, født i Kjøbenhavn 1836, kom til Danmark 1847 og har bestaaet den anordnede Afgangsexamens 1ste Deel i Nylsøbing Kathedralskole 1853, samme Examen 2den Deel i Metropolitan skolen i Januar 1865 og 2den Examen i Januar 1866. Tre af hans Brødre, nemlig F. Sodemann, Sognepræst for Emmerlev Menighed, L. Sodemann, Fuldmægtig i det statistiske Bureau, og nu afdøde N. Sodemann, stud. theol., have tidligere erholdt Indfødsret her i Landet. Han anbefales af Rectoren ved Nylsøbing Kathedralskole, Rectoren ved Metropolitan skolen, Overpræsidenten i Kjøbenhavn og forskellige Private.

Vi erkjende, at disse fem Ansøgere ikke staae tilbage i Værdighed for de øvrige opførte, for hvem vi have udtalt os, og skulle derfor stille Forslag om deres Medoptagelse. Kun hvis man, med Undtagelse af Normænd og Svenske, vilde ubelukke Alle, der ikke havde tilbragt fulde 15 Aar her i Landet, fra Indfødsret, vilde det komme i Betragtning, at den Forskævnede (Bothe) først er indkommen 1852, altsaa for 14 Aar siden.

Der er iaar første Gang, i et Lovudkast om Indfødsrets Meddelelse, tilføjet en væsentlig Slutningsbetingelse, at Bedkommende, for at nyde godt af Loven, inden et Aar efter Lovens Kundgjørelse skulle godtgjøre at være løste fra deres tidligere undersaaelige Forhold. (Der maa altsaa efter dette Aars Forløb udsædsviges en Kundgjørelse om, hvilke der have opfyldt denne Betingelse og altsaa virkelig indtræde i Nydelse af Indfødsretten.) Et af Udvalgets Medlemmer har under Lovudkastets første Behandling i Salen udtalt sig mod denne Bestemmelse, og han troer endnu, at der ikke er tilstrækkelig Grund til at tilføje en Betingelse, der sandsynligvis vil tilintetgjøre Lovens Virkning for flere af de Bedkommende; man kunde efter hans Mening indskrænke sig til at vedtage og udtale, at man med Hensyn til dem, der fra nu af indkomme i Landet og senere maatte søge Indfødsret, i sin Tid vilde gjøre en sliq Betingelse. Men han stiller intet Forslag i denne Retning, da

Udvalgenes Betænkninger. Ordentlig Saml. 1866.

han ikke regner paa tilstrækkelig Understøttelse. Udvalgets øvrige Medlemmer ansee Tilføjelsen for vel begrundet og for at burde beholdes. En saadan Forbring gjøres, endog for at indrømme mindre Rettigheder, i Preussen og de øvrige tyske Stater, i Schweiz, i Sverrig, (i Frankrig ved den saakaldte store Naturalisation, der først giver fuld politisk Rettighed som Frankmand,) og vi maae i dette Punkt, ogsaa for i andre Henseender at forberede Tilvebringelsen af Gjenfaldighed og Ligelighed i vore Udvandrerens Behandling andensteds med Udvandrerens Behandling hos os, stille os paa lige Fod ligeoverfor Ulandet. Der kan dernæst tænkes Muligheden af virkelige Vanskeligheder og Ubehageligheder af Fremmedes Optagelse i vor Indfødsret uden deres fuldstændige Løsning fra enhver undersaaelig Forpligtelse mod nogen anden Stat; vi have en Cartel-Convention med Preussen, der forpligter os til paa Requisition at udlevere ikke blot i Linien staaende preussiske Soldater, men Reservister og Landeværnsmænd, og det gaaer dog ikke an at udsætte sig for at maatte udlevere Mænd, der have faaet dansk Indfødsret. Endelig er det ikke uvæsentligt, at den Bedkommende, der søger og faaer Indfødsret, forpligtes til en bestemt og udtrykkelig Løssigelse fra det oprindelige Hjem og derved mindes om Betydningen af det, der foregaaer med ham. Forsaavidt Enkelte ikke kunne opnaae den udtrykkelige Løsning fra det gamle Fædreland, ligger der deri i Almindelighed ikke noget væsentligt Onde for dem, men derimod for os et Beviis for, at vi have handlet rigtigt i ikke at tilegne os dem, som Andre holde paa. Men denne Bestemmelse synes først at faae sin Fuldstændighed og rette Betydning, naar det, for klart at udtrykke, at Ingen paa een gang kan tjene to Herrer, tillige fastsættes, hvad der ikke hører hjemme i en Lov af den nærværende Art, at Enhver, der træder i virkelig undersaaelig Stilling til en anden Regent end vor Konge (ikke i en forbigaaende fremmed Tjeneste med Kongen af Danmarks Tilladelse), derved taber sin medførte danske Indfødsret. En saadan Regel er i Frankrig bestemt udtalt.